

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

264.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 marca 1932 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Za poniżej wyszczególnione towary opłaca się cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego), wynosi odpowiedni procent, uwidoczniiony w poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 55 p. 3a I	Skóry wierzchnie miękkie bydłce, końskie i cielęce — wyprawy roślinnej (juchty, faledry, waszety, szpalty) — czernione — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	82
p. 3a II	Inne — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	82
p. 4	Skóry wierzchnie miękkie, kozie, kozłce i baranie wszelkiej wyprawy, barwione i niebarwione, jak to: chevreaux, gemzy i naśladownictwo gemzy, chevretty, zamsze — oprócz osobno wymienionych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	85
p. 5 II	Juchty czernione, silnie tłuszczone z wyciśniętym groszkiem (szağrynowane) — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	50
z 88 p. 5	Kaloszki — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . . Śniegowce — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	80 88,2
z 112 z p. 12b)	Atropina — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	50

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 112 z pp. 18, 19, 21 i 22	Acet - anilid (antifebryna), węglan gwajakolu, pepsyna i santonina — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	70
z 183 z p. 5	Przędza na szpulkach drewnianych nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych numerów (łącznie z wagą szpulek): a) do Nr. 38 (numeracji angielskiej) włącznie — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . . b) i c) od Nr. 38 do Nr. 80 (numeracji angielskiej) za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	84,62 84,62

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło uwidoczniiony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

265.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 marca 1932 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. w sprawie ceł wywozowych.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymieniona w § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 listopada 1930 r. w sprawie ceł wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612) poz. 227 taryfy celnej wywozowej otrzymuje brzmienie następujące:

„Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg zł.
227	Mizdra oraz odpadki i skrawki skór surowych wszelkich bez cła"	

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

266.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1932 r.

o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. art. 8, 10 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych są przywiązane do osoby koncesjonariusza, nie podlegają dziedziczeniu, ani też nie mogą być odstępowane osobom trzecim bezpłatnie, czy też za wynagrodzeniem; wydzierżawienie koncesji lub przyjęcie współnika jest również zabronione.

Koncesjonariusze obowiązani są prowadzić sprzedaż wyrobów tytoniowych osobiście. Powierzenie prowadzenia sprzedaży innym osobom (zastępcom) jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem władzy, nadającej koncesję; do władzy tej, prócz ewentualnie wydania zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę, należy także zatwierdzenie osoby zastępcy.

Koncesjonariuszom hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, będącym osobami fizycznymi, zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę mogą być wydawane tylko w wyjątkowych wypadkach i na ściśle oznaczony okres.

§ 2. Koncesjonariusze odpowiadają osobiście za czynności zastępców oraz personelu pomocniczego, związane z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych. Koncesjonariusze obowiązani są do natychmiastowego usunięcia ewentualnie ustanowionego zastępcy, o ile zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, wykluczające daną osobę od pełnienia czynności zastępcy (§ 23).

Władza nadająca koncesję może zażądać od koncesjonariusza usunięcia ustanowionego zastępcy w określonym przez władzę terminie:

- o ile zastępca przy wykonywaniu koncesji narusza obowiązujące przepisy,
- w przedsiębiorstwach hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych — o ile Dykcja Polskiego Monopoli Tytoniowego uzna, że wykonywanie przez zastępcę koncesji naraża interesy Polskiego Monopoli Tytoniowego na straty.

§ 3. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych są przywiązane do określonej w dekreście koncesyjnym siedziby przedsiębiorstwa; sprzedaż wyrobów tytoniowych może być wykonywana tylko w miejscowości i w lokalu (punkcie), w dekreście koncesyjnym oznaczonym, a przy sprzedaży rucho-
mej lub okrężnej (§ 6 p. 4) tylko na określonych liniach komunikacyjnych względnie w określonym okręgu terytorjalnym.

Przeniesienie przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych do innego lokalu w danej miejscowości lub utworzenie filji przedsiębiorstwa wymaga zezwolenia tej władzy, która koncesję nadaje.

Rodzaje koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych.

§ 4. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych dzielą się na:

- koncesje na sprzedaż hurtową (hurtownie tytoniowe),
- koncesje na sprzedaż detaliczną.

§ 5. Koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych dzielą się na:

- koncesje na hurtownie tytoniowe rejonowe, t. j. hurtownie, mające prawo sprzedaży wyrobów tytoniowych detalistom wyznaczonego rejonu,
- koncesje na hurtownie tytoniowe rozdzielcze, t. j. hurtownie, nadawane spółdzielczym stowarzyszeniom spożywców lub ich związkom, które to hurtownie mają prawo rozprzedaży wyrobów tytoniowych tylko pomiędzy uprawnione do wykonywania detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oddziały stowarzyszeń lub należące do związku stowarzyszenia spożywców.

§ 6. Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych dzielą się na:

1. Koncesje na sklepy tytoniowe:

- samoistne, t. j. takie, które oprócz wyrobów tytoniowych, stanowiących główny przedmiot sprzedaży oraz znaczków stemplowych i pocztowych, blankietów wekslowych, tudzież losów loterii państwowej, sprzedają ewentualnie tylko gazety i inne periodyczne czasopisma, karty do gry, przybory do palenia i zapalania,
- mieszane, t. j. połączone ze sprzedażą innych artykułów.

2. Koncesje na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych, wykonywaną w budkach, skrzynkach i t. p.